

VESTI
IZ SLOVENIJE

IZSEKAVANJE GOZDOV.

— Da bi dobil za podporo svoje polomije kaj tujega denarja, hiti Tito uničevati slovenske gozdove. Sedaj ne dajejo več ukaza, koliko mora kdo oddati. Kar sami gredo v gozd in zaznamujejo dreve, ki ga dajo potem posekati. Gozdovi s doraščeni in pol doraščeni lesom bodo leto v zvezi s slovo. Poglej na uničene gozdove je najbolj žalosten pojav komunističnega gospodarstva. Obenem strašen dokaz, kakšna nesreča je novo socialistično gospodarstvo za slovenski narod. Dolga desetletja ne bo moglo te škode popraviti.

UMRLI SO: Peter Keršič, predsednik okrožnega sodišča v pokouju v Ljubljani, Magdalena Vozelj v Jevnici, Franc Cepin v Ljubljani, Urška Zavašnik, v St. Vidu nad Ljubljano, Franc Trunkelj v Ljubljani, Polde Zvab v Dolenjem Logatcu, Ivo Tomine v Celju, Franc Sekolec v Zgor. nji Poljskavi, Celestina Frece na Bizelskem, Ivan Uranjek v Sv. Petru v Savinjski dolini, Ivanka Svoljšak v Ljubljani, Ivan Frelih v Ljubljani, Stefan Mugerle v Ljubljani, Jerca Hacin v Ljubljani, Anton Gosar v Ljubljani, Amalija Kos v Ljubljani, Marija Hribar v Kranju, Franc Kovačič v Ljubljani, Dragotin Sevshek v Ljubljani, Josef Jerman v Postojni, Jule Jesih v Ptuj, Josip Rapotec v Rodiku, Dr. Ivo Milović v St. Ilju v Slovenskih Goricah, Anton Korenjak v Halozah, Alojzija Urbančič v Ljubljani, Alojzij Čač v Ljubljani.

NAJBOLJ SLAVEN MOZ je po celi Jugoslaviji, tudi med Srbi, nadškof Stepinac. O njem se govori kot svetniku in junaku. Med Hrvati je Dr. Mačkovo ime v velikih časteh. Ustajstvo se tudi čuti, a množice naroda nima.

PRIDIGE sedaj večinoma bero. Duhovniki jih imajo napisane, da imajo vsaj nekaj kot dokaz kaj so govorili, ker se

Vremenski
prerok
pravi:

(nič se ne ve brez ciganke)

Danes jasno in še vedno mrzlo, jutri nekoliko bolj megleno in gorkeje. Toploter bo danes 48.

Tri na dan

Ongava žosi se je menda povrnila iz Titovine. Pravi, da strašno hvali Titov raj, kako da je tam vsega v izobilju.

Ne pove pa, kje: ali v kmečkih loncih, ali v delavčevih pikrih, ali v pozlačenih skledah "tovarišev," ki so pri koritu. Ako je res vsega dovolj, potem lažejo vsa ta tisočera pisma, ki prihajajo iz domovine vsak dan z obupno prošnjo za pomoč.

Oh, kako bi se mi tukaj odahnilo, ko bi zvedeli, da je doma res vsega dovolj! Ne samo zato, ker bi jim to privoščili, ampak tudi naši žepi bi se močno odpočili.

IZSEKAVANJE GOZDOV.

vedno boje preganjanja. IZVENCERKVENIH MANIFESTACIJ ni več velkio. Ljudje se vedno boje, da bo aretiran duhovnik ali da bo prišlo do drugih škandalov, ker komunisti verskih reči ne trpe in iščejo priložnosti, da bi vse kar je verskega, zatrli. Ker ne upajo tega storiti brez povoda, bi radi, da bi se v zvezi z verskimi manifestacijami zgodil kak nered, da bi imeli povod nastopiti, zapreti duhovnika in tako napraviti konec po vseh vaseh in župnijah vsemu verskemu življenju.

Prosimo rešite
nas v Ameriko

Pod tem naslovom bomo v bodoče objavljali imena in podatke o tistih slovenskih družinah in posameznikih, ki v Evropi izven domovine čakajo in prosijo za vstop v USA. Prošnje so poslali na Ligo Katoliških Slovenskih Amerikancev, 10316 Barrett Ave. Cleveland, Ohio. Na ta naslov naj tudi piše vsak, ki bi se za koga izmed navedenih zanimal. Lepo prosimo vse naše usmiljene ljudi naj ne gredo mimo te rubrike z miznim srcem. Vsak, ki bo ta imena bral, naj napravi trden sklep da bo pomagati vsaj enemu.

Marija Andronja ml. roj. 1908, kmetica, šivilja s sinovoma, Dr. Ivo Milović v St. Ilju v Slovenskih Goricah, Anton Korenjak v Halozah, Alojzija Urbančič v Ljubljani, Alojzij Čač v Ljubljani.

Jožef Andronja, roj. 1918, kmet in čevljar,

Stanislav Andronja, roj. 1920, Jože Anžič, roj. 1912 v Dobru-

nje pri Ljubljani, mesar, šofer, kmet in mizar z ženo in sinom 18, hčerkama 8 in 2 leti, ter sva-

kom, Adolf Koritnik, roj. 1912 v De. Mar. v Polju, mehanik in šofer,

Pavel Bergant, roj. 1914 v Zmirec pri Šk. Loki, kmet in tesar, z ženo in hčerko 4 leta ter sinovoma 2 in 1 leto,

Danijel Beronja, roj. 1894 v Lapac, kmet in drvar, brusar, z ženo ter nečakoma,

Nikola Rajković, roj. 1923 v Brinje, kmet,

Vinko Šaflič, roj. 1925 v Brinje, mlinar, kmet,

Franc Bohinc, roj. 1890 v Sveče pri Celovcu, mehanik, električar, z ženo in sinom 11 let ter hčerkami: 13, 9 in 8 let,

Franc Cerar, roj. 1910 v Domžalah, mlekar in kmet, z ženo in hčerkami: 7, 6, 1 leto ter sinom 2 leti ter materjo Terezijo Cerar, roj. 1882 v Sostrem.

Dr. Albin Držan, roj. 1907 v Ljubljani, ekonomist, z ženo, Miroslav Golja, roj. 1906 v Komenc, cestni delavec, z ženo, hčerkama 16, 11 let ter sinom 9 let,

Lewis napoveduje še dolgo stavko

Pittsburgh, Pa. — Predsednik premogarske unije je objavil, da bo stopilo še nadaljnjih 100.000 članov unije v stavko. Rekel je, da bo verjetno stavka morala biti še dolga, da pa je po vseh delovskih računih soditi, da bo delavstvo končno zmagovalo v tem boju, ker so njegove zahteve očitno opravljene.

SPOMENITE SE NAŠIM BEGUNCAM V TUJINI S KAKIM DAROM!

Predsednik Truman
o pomenu vere

Pozval je Amerikance naj vsak vestno živi po svoji veri in velikodušno podpira verske ustanove

Washington. — Predsednik Truman je govoril na povabilo nekaterih cerkvenih zvez ameriškega naroda o potrebi vere in vernosti za vsakega osebo in za narodno skupnost.

Mi verjamejo v osebno dostojanstvo človeka. Verjemo, da nas je Bog ustvaril po svoji podobi, da je Bog oče nas vseh. Radi te vere hočemo, da bi vsak državljan imel enako priložnost za rast v modrosti in telesni moči, da bi vsak imel tudi enako priložnost uveljaviti se v narodnih zadevah. Ker tako verjemo, hočemo braniti svobodo človeka, da bi častil Boga kakor misli, da je najbolje in da živi svobodno.

Radi te vere se nam zdi vredno, da se borimo za nov svet, ki bo v njem najbolj vredno živeti, svet strpnosti, nesebičnosti in bratstva, svet, ki bo živel po navodilih Gospodove pridige na Gori.

Predsednik je pozival vse Amerikance naj žive po svoji veri in velikodušno podpirajo verske in cerkvene ustanove. Rekel je, da bi bilo tudi lahko dandanes rešiti vse probleme, če bi svet živel po navodilih starih prerokov in po naukih Gospodove pridige na Gori.

Versa je kakor svoboda, je dejal predsednik. Nikar ne mislimo, da jo bomo kar dobili, imeli. Za svobodo je treba delati in če hočeš, da boš res veren, je treba da živiš po veri in delaš zanj. Če ne živimo po veri, če ne je izpolnjujemo vsak dan, verja ni več živa sila v svetu in njegovem življenju. Vsak med nami ima zato dolžnost, da sodeluje z vero in da velikodušno podpira svoje verske ustanove.

Polzvedovalni kolček

Johana Pilipek, Klagenfurt, Volkermarktstrasse 9. Austria, išče Frank Košnika, rodom iz Britofa pri Kranju, ki se je pred kakimi 30 leti preselil v USA, menda v Cleveland. Mrs. Pilipek lepo prosi vsakega, ki bi kaj vedel o gospodu Košniku, naj ji sporoči njegov naslov.

Janez Jereb, sin Valentina Jereba, žbirše št. 41. Rovte nad Logatec, sedaj bivajoč v DPCamp Jessi, Italija, lepo prosi svoje strice in njihove družine, da bi mu sporočili njihov naslov. Njegovi strici so živeli v Clevelandu. To so Anton, Matevž, Janez in Jože Jereb. Naj mu pišejo na DPCamp IRO, Jesi, Italija.

Ivan Gros, sedaj v Gleisdorf, Fuerstenfeldstrasse 4 a Austria, polzveduje za svojim stricem Tefant, ki je emigriral v USA v letu 1891. Za njim je šel najprej njegov sin Emil, kasneje pa še hči Zanka. Leta 1906 je šla za njimi še njegova žena Ema Tefant s hčerko Dragico. Stric in njegova soproga sta med tem gotovo že umrli. Goto-vo pa še žive Emil, Zanka in Dragica Tefant. Ivan Gros, ki jih išče je njihov bratranec, rojen v Krškem leta 1887, bil kasneje v železniški službi, postal vsakogar, da bi bil tako dober, da bi mu sporočili njihove naslove.

POLITIČNA SEJA V
LORAINU BO V
ČETRTEK

Lorain, O. — Odbor slovenskega državlanskega kluba prijazno vabi vse člane, da se udeležijo seje v četrtek 3. nov. ob 7 zvečer v SND, v mai dvorani za čitalnico.

V dvorani bo postavljen volilni stroj in predsednik bo pokazal in razložil, kako se stroj pravilno rabi pri volitvah.

Po seji bo pa nekaj dobrega povečerja in to, kakor vedno, popolnoma zastoj. Pridite v velikem številu!

Madžari izzivajo
vojno s Titovino

8 ur so streljali in metali granate preko meje — Tito poslal poročilo Zvezi Narodov

Belgrad, Jugoslavija. — Jugoslovansko časopisje poroča, da vlada potrjuje, da so madžarske obmejne straže streljale na jugoslovansko ozemlje. Streljanje je trajalo osem ur. Niso pa madžarski vojniki pri tem nikjer prestopili jugoslovanskega ozemlja. Jugoslovanske čete niso odgovarjale, ampak so čakale, kaj bodo Madžari napravili. Ker Madžari niso prestopili jugoslovanske meje, so tudi Jugoslavlani ostali v pripravljenosti na svojih mestih. Zgodilo se je, da je pri mestu Donji Miholjac, jugoslovanske oblasti poplajujejo dogodek, kot nov poizkus Madžarov, da bi izzvali vojno med tema državama. Madžarska straža je začela streljati ob sedmih zvečer in je streljala skoro neprestano do treh zjutraj. Madžari so metali na jugoslovansko stran tudi ročne granate.

IZ RAZNIH
NASELBIN

CLINTON, Ind. — V bližnjem Shepherdsvillu je 11. okt. po štiridesetih boleznih umrl Rudolph Cesar, star 64 let. V tej naselbini je živel 50 let. Zapusča dva sina, pet hčera, sedem vnukov in dve sestri.

V Universallu pa je po dolgi bolezni 13. oktobra umrl Fr. Gorše, star 69 let, odnosno je umrl pri svoji hčeri Heleni Karnes v Indianapolisu. Poleg njega zapuša tudi hčer Emmo, poročeno Calvert.

GILBERT, Minn. — Dne 7. oktobra sta se v avtenu nesreči smrtno ponesrečila John Rock (Rak) in Jože Lap. Do nesreče je prišlo na križišču ceste, ki pelje proti Virginiji — peljala sta se domov iz Towerja. Lap je bil takoj mrtev, Rock pa je štiri dni pozneje podlegel poškodbam v bolnišnici v Virginiji. Slednji je bil rojen v Brdu pri Domžalah. Zapusča tri sinove, štiri hčere in dva vnuka, v Chicagu pa sestro Frances Rock in dva polbrata.

SHEBOYGAN, Wis. — Jože Mehača je povozil vlak, ko je tik svoje hiše stopil na progo. Kolesa so mu odrezala nogo. V bolnišnici so mu odrezali še drugo nogo, toda po enem tednu je podlegel poškodbam. Star je bil 67 let in doma od Trebnjega, v Ameriki od 1901. Sem je prišel iz Milwaukee. Zapusča ženo, dva sinova, dve poročeni hčeri in vnuka, v starem kraju pa sestro.

Poljski komunisti
izgnali Rdeči Križ

Komunisti tudi zastopnikov dobrotelčnosti ne bodo več trpeli v svojih deželah

Geneva, Švica. — Poljska vlada je naročila centrali Mednarodnega Rdečega križa, naj zapre svoje urade v Poljski in odpokače vse svoje uradnike z izdele. Napovedujejo, da bo poljska vlada zapodila iz Poljske tudi vse druge dobrodelne urade, ki imajo mednarodne centrale kje v zapadnih deželah in vse njihove uradnike, ki niso poljski državljani. Po naročilu Moskve morajo pač vse satelitske države Rusije vedno temeljiteje trgati zveze z nesovjetskimi deželami in ustanovami, da bodo odvisne samo od Moskve.

NOVI GROBOVI

Sylvia Pikiš

Po operaciji tumorja na možganih je umrla v soboto Sylvia Pikiš, nečakinja Josepha Pikiš, ki je bil pokopan zadnji petek. Umrla je v Cleveland Clinic. Bila je šele 39 let stara, rojena v Clevelandu, neporočena. Oče njen je bil Peter Pikiš, mati pa Antonia, rojena Cencur. Oba sta že umrla. Za njo žaluje brat Peter. Zivela je na 991 E. 74 St. Bila je članica društva Svobodomiselnice Slovenije št. 2 SDZ. Pogreb bo v četrtek 3. novembra o sv. maši v cerkvi sv. Vida ob 9:30. Truplo leži v Grdinovem pogrebnem zavodu na 1053 E. 62 St.

Novi Slovenci pridejo v
Združene države

V Fairfield, Montana: Villibald Jenko.

V Gates Mills, Ohio: Franc Furlan z ženo Mileno, Pavla Musič.

V Willard, Wisconsin: Franc Lončar.

V Chicago, Illinois: Ing. Vladimir Remec z ženo Heleno in sinovi Dr. Peter, Vladimir in Matija.

V St. Cloud, Minnesota: Rev. Karl Pečovnik.

V Elmhurst, Illinois: Rožka Mavrič.

V Cleveland, Ohio: Franc Stelce, Jakob Grum z ženo Marijo in otrokom Jožefom, Pavle Borštnik z ženo Marijo in sinom Nikolajem.

V Gilbert, Minnesota: Pavel Bajda, z ženo Marijo in otroci Poldo, Vika, Pavla, Janez, Albin, Stefanija, Lucija Belahar.

Ne tvegajmo, ne riskirajmo. Življenje je v naših rokah. Kadar hodimo ali sami vozimo, bodimo previdni in modri.

Razne najnovejše svetovne vesti

PITTSBURGH, PA. — Bethlehem Steel Corp. in jeklarska unija sta se sporazumela glede nove delovne pogodbe. Podjetje je sprejelo pokojninsko in socialno zavarovanje na svoje breme. Verjetno bodo sledile temu zgledu kmalu tudi druge velike jeklarske industrije, najprej US Steel, Bethlehem je že doslej imel penzijsko zavarovanje in ga je sedanja nova pogodba samo nekoliko razširila.

WASHINGTON. — USA je odpovedala gostoljubnost dvema češkima diplomatoma in odredila, da morata nemudoma zapustiti Združene Države.

GREENWICH, CONN. — Umrl je bivši federalni tajnik za zunanje zadeve Edward R. Stettinius. Dobil je srčni napad. Bil je predsednik USA Steel Corp. Ob smrti je bil na obisku pri svoji sestri Mrs. Juan C. Tirpe. Bil je 49 let star.

Naši ljudje se zanimajo za novi roman

Čeprav bo minilo še nekaj časa, preden bo Jontezov roman JUTRO BREZ SONCA dotiskan, vezan in pripravljen za razpečevanje, se naši ljudje po Ameriki že živahno zanimajo zanj. Se reče, od Pacifika do Atlantika, kajti prvo naročilo je prišlo iz Kalifornije, zdaj pa se je oglasila iz Floride bivša Clevelandčanka Mary Modrijan, ki pravi: "Za roman 'Jutro brez sonca' sem tudi jaz kupec, ker vem, da zna Jontez lepo pisati. Jaz komaj čakam, da izide." Tudi pri nas v Clevelandu je že precej povpraševanja po njem. Roman bo v enem ali dveh tednih dotiskan, nakar pojde v knjigo-veznico.

Miller je spet voditelj, Kovačič je odobren od uradne stranke

V petek večer so bili sklicani izredni seji člani izvršnega odbora demokratske stranke okraja Cuyahoga. Naznanjeno je bilo, da je načelnik izvršnega odbora, John Day, resno bolan in je podal radi tega odpoved. Mr. Day je v pismu na odbor izrazil željo, naj bi bil njegov namestnik Ray T. Miller. Ker je bil navzoč kvorum, je bilo stavljeno vprašanje če so člani s tem zadovoljni. Ray T. Miller je bil nato z velikim navdušenjem priznan kot načelnik izvršnega odbora.

Potem je izvršni odbor rešal kandidata za mestno zbornico. V nekaterih slučajih je pustil volitve odprte, v drugih je odobril tega ali onega kandidata.

Sledeče kandidate za mestno zbornico je odbor odobril: Edward J. Kovačič v 23. vardi, Margaret McCaffery v 22. vardi, Michael M. Lucak v 28. vardi, Mary K. Sotak v 29. vardi, James Donnelly v 33. vardi.

Acheson na seji CIO

Federalni tajnik za zunanje zadeve je obiskal konvencijo CIO v Clevelandu. V svojem pozdravnem govoru je povedal, da bo federalna vlada z nezmanjšano oestrojito in hitrostjo delala proti komunizmu! Trumanov program pomoči vsem revnim pokrajini nam in narodom je odgovor na zahtevo komunizma, ki hoče narode napraviti za sužnje. Mi bomo ljudem materijelno pomagali na ob enem bomo poskrbeli za njihov izobrazbo, da bodo potem mogli sami izbirati pot k napredku kakršnega si žele. To bo naš odgovor na sovjetske petletne načrte, po katerih ljudje postajajo sužnji, je dejal Acheson.

Razne najnovejše svetovne vesti

PITTSBURGH, PA. — Bethlehem Steel Corp. in jeklarska unija sta se sporazumela glede nove delovne pogodbe. Podjetje je sprejelo pokojninsko in socialno zavarovanje na svoje breme. Verjetno bodo sledile temu zgledu kmalu tudi druge velike jeklarske industrije, najprej US Steel, Bethlehem je že doslej imel penzijsko zavarovanje in ga je sedanja nova pogodba samo nekoliko razširila.

WASHINGTON. — USA je odpovedala gostoljubnost dvema češkima diplomatoma in odredila, da morata nemudoma zapustiti Združene Države.

GREENWICH, CONN. — Umrl je bivši federalni tajnik za zunanje zadeve Edward R. Stettinius. Dobil je srčni napad. Bil je predsednik USA Steel Corp. Ob smrti je bil na obisku pri svoji sestri Mrs. Juan C. Tirpe. Bil je 49 let star.

Naši ljudje se zanimajo za novi roman

Čeprav bo minilo še nekaj časa, preden bo Jontezov roman JUTRO BREZ SONCA dotiskan, vezan in pripravljen za razpečevanje, se naši ljudje po Ameriki že živahno zanimajo zanj. Se reče, od Pacifika do Atlantika, kajti prvo naročilo je prišlo iz Kalifornije, zdaj pa se je oglasila iz Floride bivša Clevelandčanka Mary Modrijan, ki pravi: "Za roman 'Jutro brez sonca' sem tudi jaz kupec, ker vem, da zna Jontez lepo pisati. Jaz komaj čakam, da izide." Tudi pri nas v Clevelandu je že precej povpraševanja po njem. Roman bo v enem ali dveh tednih dotiskan, nakar pojde v knjigo-veznico.

Miller je spet voditelj, Kovačič je odobren od uradne stranke

V petek večer so bili sklicani izredni seji člani izvršnega odbora demokratske stranke okraja Cuyahoga. Naznanjeno je bilo, da je načelnik izvršnega odbora, John Day, resno bolan in je podal radi tega odpoved. Mr. Day je v pismu na odbor izrazil željo, naj bi bil njegov namestnik Ray T. Miller. Ker je bil navzoč kvorum, je bilo stavljeno vprašanje če so člani s tem zadovoljni. Ray T. Miller je bil nato z velikim navdušenjem priznan kot načelnik izvršnega odbora.

Naši ljudje se zanimajo
za novi roman

Čeprav bo minilo še nekaj časa, preden bo Jontezov roman JUTRO BREZ SONCA dotiskan, vezan in pripravljen za razpečevanje, se naši ljudje po Ameriki že živahno zanimajo zanj. Se reče, od Pacifika do Atlantika, kajti prvo naročilo je prišlo iz Kalifornije, zdaj pa se je oglasila iz Floride bivša Clevelandčanka Mary Modrijan, ki pravi: "Za roman 'Jutro brez sonca' sem tudi jaz kupec, ker vem, da zna Jontez lepo pisati. Jaz komaj čakam, da izide." Tudi pri nas v Clevelandu je že precej povpraševanja po njem. Roman bo v enem ali dveh tednih dotiskan, nakar pojde v knjigo-veznico.

Miller je spet voditelj, Kovačič je odobren od uradne stranke

V petek večer so bili sklicani izredni seji člani izvršnega odbora demokratske stranke okraja Cuyahoga. Naznanjeno je bilo, da je načelnik izvršnega odbora, John Day, resno bolan in je podal radi tega odpoved. Mr. Day je v pismu na odbor izrazil željo, naj bi bil njegov namestnik Ray T. Miller. Ker je bil navzoč kvorum, je bilo stavljeno vprašanje če so člani s tem zadovoljni. Ray T. Miller je bil nato z velikim navdušenjem priznan kot načelnik izvršnega odbora.

Potem je izvršni odbor rešal kandidata za mestno zbornico. V nekaterih slučajih je pustil volitve odprte, v drugih je odobril tega ali onega kandidata.

Sledeče kandidate za mestno zbornico je odbor odobril: Edward J. Kovačič v 23. vardi, Margaret McCaffery v 22. vardi, Michael M. Lucak v 28. vardi, Mary K. Sotak v 29. vardi, James Donnelly v 33. vardi.

Acheson na seji CIO

Federalni tajnik za zunanje zadeve je obiskal konvencijo CIO v Clevelandu. V svojem pozdravnem govoru je povedal, da bo federalna vlada z nezmanjšano oestrojito in hitrostjo delala proti komunizmu! Trumanov program pomoči vsem revnim pokrajini nam in narodom je odgovor na zahtevo komunizma, ki hoče narode napraviti za sužnje. Mi bomo ljudem materijelno pomagali na ob enem bomo poskrbeli za njihov izobrazbo, da bodo potem mogli sami izbirati pot k napredku kakršnega si žele. To bo naš odgovor na sovjetske petletne načrte, po katerih ljudje postajajo sužnji, je dejal Acheson.

Razne najnovejše svetovne vesti

PITTSBURGH, PA. — Bethlehem Steel Corp. in jeklarska unija sta se sporazumela glede nove delovne pogodbe. Podjetje je sprejelo pokojninsko in socialno zavarovanje na svoje breme. Verjetno bodo sledile temu zgledu kmalu tudi druge velike jeklarske industrije, najprej US Steel, Bethlehem je že doslej imel penzijsko zavarovanje in ga je sedanja nova pogodba samo nekoliko razširila.

WASHINGTON. — USA je odpovedala gostoljubnost dvema češkima diplomatoma in odredila, da morata nemudoma zapustiti Združene Države.

GREENWICH, CONN. — Umrl je bivši federalni tajnik za zunanje zadeve Edward R. Stettinius. Dobil je srčni napad. Bil je predsednik USA Steel Corp. Ob smrti je bil na obisku pri svoji sestri Mrs. Juan C. Tirpe. Bil je 49 let star.

Naši ljudje se zanimajo za novi roman

Čeprav bo minilo še nekaj časa, preden bo Jontezov roman JUTRO BREZ SONCA dotiskan, vezan in pripravljen za razpečevanje, se naši ljudje po Ameriki že živahno zanimajo zanj. Se reče, od Pacifika do Atlantika, kajti prvo naročilo je prišlo iz Kalifornije, zdaj pa se je oglasila iz Floride bivša Clevelandčanka Mary Modrijan, ki pravi: "Za roman 'Jutro brez sonca' sem tudi jaz kupec, ker vem, da zna Jontez lepo pisati. Jaz komaj čakam, da izide." Tudi pri nas v Clevelandu je že precej povpraševanja po njem. Roman bo v enem ali dveh tednih dotiskan, nakar pojde v knjigo-veznico.

Miller je spet voditelj, Kovačič je odobren od uradne stranke

V petek večer so bili sklicani izredni seji člani izvršnega odbora demokratske stranke okraja Cuyahoga. Naznanjeno je bilo, da je načelnik izvršnega odbora, John Day, resno bolan in je podal radi tega odpoved. Mr. Day je v pismu na odbor izrazil željo, naj bi bil njegov namestnik Ray T. Miller. Ker je bil navzoč kvorum, je bilo stavljeno vprašanje če so člani s tem zadovoljni. Ray T. Miller je bil nato z velikim navdušenjem priznan kot načelnik izvršnega odbora.

Potem je izvršni odbor rešal kandidata za mestno zbornico. V nekaterih slučajih je pustil volitve odprte, v drugih je odobril tega ali onega kandidata.

Sledeče kandidate za mestno zbornico je odbor odobril: Edward J. Kovačič v 23. vardi, Margaret McCaffery v 22. vardi, Michael M. Lucak v 28. vardi, Mary K. Sotak v 29. vardi, James Donnelly v 33. vardi.

Acheson na seji CIO

Federalni tajnik za zunanje zadeve je obiskal konvencijo CIO v Clevelandu. V svojem pozdravnem govoru je povedal, da bo federalna vlada z nezmanjšano oestrojito in hitrostjo delala proti komunizmu! Trumanov program pomoči vsem revnim pokrajini nam in narodom je odgovor na zahtevo komunizma, ki hoče narode napraviti za sužnje. Mi bomo ljudem materijelno pomagali na ob enem bomo poskrbeli za njihov izobrazbo, da bodo potem mogli sami izbirati pot k napredku kakršnega si žele. To bo naš odgovor na sovjetske petletne načrte, po katerih ljudje postajajo sužnji, je dejal Acheson.

Razne najnovejše svetovne vesti

PITTSBURGH, PA. — Bethlehem Steel Corp. in jeklarska unija sta se sporazumela glede nove delovne pogodbe. Podjetje je sprejelo pokojninsko in socialno zavarovanje na svoje breme. Verjetno bodo sledile temu zgledu kmalu tudi druge velike jeklarske industrije, najprej US Steel, Bethlehem je že doslej imel penzijsko zavarovanje in ga je sedanja nova pogodba samo nekoliko razširila.

WASHINGTON. — USA je odpovedala gostoljubnost dvema češkima diplomatoma in odredila, da morata nemudoma zapustiti Združene Države.

GREENWICH, CONN. — Umrl je bivši federalni tajnik za zunanje zadeve Edward R. Stettinius. Dobil je srčni napad. Bil je predsednik USA Steel Corp. Ob smrti je bil na obisku pri svoji sestri Mrs. Juan C. Tirpe. Bil je 49 let star.

Naši ljudje se zanimajo za novi roman

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NOVEMBER						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
	1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 214 Tues., Nov. 1, 1949

Pismo za spomin vernih duš

Dragi prijatelj.

Morda nikdar v letu niso najine misli tako grenke in tako boleče kot v teh dneh. Mesec november, mesec smrti in bridkih spominov. Vse najine misli romajo "na tisto tiho domovanje,

kjer mnogi spe nevzdržno spanje, kjer kmalu, kmalu dom bo moj in tvoj ..."

kakor nama poje Gregorčič. Daleč, daleč romajo naše misli v teh dneh in iščejo naše drage rajne, s katerimi smo skupaj živeli in trpeli, morda bili tako srečni, da jim dali poljub v slovo in jim zatisnili oči v večno spanje. Vstal bo pred nami zgarani in izmučeni obraz naših očetov, zopet bo zablestel pred nami ljubeznivi pogled naših umrlih mater — mučenic, ki spe pri farnem pokopališču. Naše misli bodo romale daleč tja na slovenska morišča, v Teharje, Hrastnik, Pohorje, dolenske gozdove in kraške jame, romale v Kočevski Rog in Krmsko jamo in izbirale tam med kostmi naših mučencev, iskale med prestreljenimi lobanjami nekoč tako ljube obraze sina, hčere, očeta, fanta. V teh dneh bodo vstajali pred nami okostnjaki iz stoterih razvalin in pogorišč, naše misli bodo iskale naše rajne po ogromnih taboriščih Nemčije in Italije, pa teh grobov ne bodo našle, saj jih ne zaznamuje noben križ, nobena lučka ne bo v teh dneh brlela na njih, nihče ne bo klečal ob grobu in ga namakal s solzami, nihče posadil krizantem in zrahljal zemlje na njem, samo jesenski viharji bodo divjali preko njih in oznanjali svetu zlobo brata — morilca. Kako težke so te misli, kako bridel ta spomin. Pa kamorkoli naju je pač zaneslo življenje, bova tudi midva v teh dneh poiskala tihi kotic, da bova sama s svojimi ranjimi, zanje molila in se z njimi pogovarjala. Da, tudi pogovorila se bova z njimi in poslušala njihove nauke. Kako potrebna sva jih. Saj sva se morda tudi midva v tem divjem vrvežu in borbi za vsakdanji kruh izgubila in pozabila na večnost, ki se nama bliža. Zato prisluhniva resnim opominom naših dragih rajnih:

"Za nami pridete vsi!" Kakor so meni lopate zapele poslednjo pesem, jo bodo tudi tebi, kakor so mene ogledali črvi, bodo ogledali tudi tebe. Vse na svetu je negotovo, samo smrt je gotova. Z vrvoj okrog vratu se rodi sleherni izmed nas in vsak korak v življenje je korak v grob. Smrt ne pozna izbire, mlad ali star, bogat ali berač, vse pada pod njeno koso v širokih redih, vse odhaja na zadnje romanje v večnost. — Dnes meni, jutri tebi.

"Za nami pridete kmalu!" Res, komaj smo rojeni, že nehamo biti. "Čujte in molite, ker ne veste ne ure ne dneva, dan Gospodov pride kakor tat, ponoči," opominja Gospod. Pogled na božjo njivo in čitaj napise: V cvetu mladosti, v pomladi življenja, komaj vzcvetel, pa ga je strl vihar življenja, popadali so kot snopje ob žetvi na frontah in moriščih. Res, smrt pride kot tat. Kako resen je ta opomin. Čas je res kot zaklad, toda najdeš ga samo v tem življenju. Kako naj se zanesem, da bo še jutrišnji dan moj, ko niti ura ni moja! Ali sem pripravljen na to?

"Ničesar ne boste vzeli seboj razen dobrih del!" Da, ničesar ne, vse tvoje premoženje bo šest desk, v katere boš zabij in nekaj pidi dolga jama, samo to nam nudi svet v smrtni uri. Ne časti, ne slave, ne bogastva, ne odlikovanj, ne svojih gruntov ne bomo vzeli seboj, ne svoje lepote, ne zabav, ne plesov, ne veselja. Kot prazna pena se bo vse to v smrti razblinilo v nič. — O, pač, nekaj pa bomo vzeli seboj: "Lačen sem bil, pa ste mi dali jesti, nagega ste me oblekli, popotnega, begunca sprejeli, nevednega me poučili, v grehih ste me svarili." Da samo to bo imelo pred Bogom veljavo, vse drugo pa bo ležalo pred Bogom kot razbite črepinje. — Prijatelj, kaj če se bo morda že jutri tehtalo tvoje življenje, pa so morda tvoje roke tako prazne del usmiljenja?

"Molite za nas, usmilite se nas, rešite nas." To je zadnji glas, ki prihaja iz grobov naših dragih rajnih. Tisočeri naši dragi trpe in v vica. Plačujejo svoj dolg in svoje usode ne morejo spremeniti. Saj: "kakor drevo pade, tako obleži," nas svedo pismo svari. Prijatelj, kako smo jim v življenju prisegli ljubezen in zvestobo tudi preko groba, pa je z njimi morda umrl tudi spomin nanje, umrla tudi naša molitev zanje. V teh dneh, ko nama je spomin nanje tako blizu in tako živ, bova pokleknila in molila zanje, da jim da Gospod večni mir in večni pokoj.

Prijatelj, čeprav bodo ugasnile svečke, ki smo jih prižgali našim rajnim v spomin, čeprav bodo jesenski vetrovi in mrazi umorili vse rože na njih grobovih, čeprav bodo naše misli zastojale iskale zadnji dom naših rajnih, nikar pa naj nikdar ne ugasnejo nauki, ki nam jih naši rajni govorijo, nikar naj nikdar ne ugasne najina ljubezen do njih. Zato

mrtvim ljubezen, mrtvim pomoč, mrtvim večni mir in večna luč!

S priručnim pozdravom

tvoj prijatelj.

BESEDA IZ NARODA

Opazke in pripombe

Cleveland, Ohio. — Tržaška "Demokracija" z dne 16. septembra prinaša članek pod naslovom "Jugoslavija—Amerika," v katerem kritično spreminjeni odnos ameriške vlade do Titovega režima in čigar jedro je, da so življenjski interesi slovenskega naroda nekaj čisto drugega kot trenutni interesi in politični oziraj washingtonske in londonske vlade. Članek, ki nosi podpis Dr. Z., zaključuje sledeči odstavek, ki ga zaradi njegove globoke stvarnosti ponatiskujemo:

"Zato ni in ne more biti naš odnos do Titovega režima merodajen njegov zunanje-politični položaj. Naši interesi niso in ne morejo biti pri tem istovetni s trenutnimi in taktičnimi interesi Amerike in Anglije, čeprav jih popolnoma razumemo. Mi moramo in bomo sodili jugoslovanski režim samo po tem, kako bo postopal s svojim narodom. Dokler je ta narod nesrečen, lačen in bos, dokler bodo v Jugoslaviji polne ječe, koncentracijske taborišča in enostranska nestrpnost diktatura, posebno pa še dokler bo ta režim poskušal svoje notranje metode uveljaviti nad svojimi sonarodnjaki tudi izven meja svoje države, vse do tedaj ga bomo obojevali in napadali, pa naj politično Tito sedi v vzhodnem, zapadnem ali kakem tretjem bloku. To smo dolžni storiti kot Slovenci in kot demokrati, ki se zavajajo resničnih interesov svojega lastnega naroda ter srčne solidarnosti do svojih trpečih sonarodnjakov. Ako bi postopali drugače, bi nas svet omalovaževal in v bodočnosti obojeval. Zavedati se moramo, da smo mi kot narod v danem vprašanju drugače zainteresirani in prizadeti kot pa mednarodna politika. Svojo zrelost bomo dokazali, ako se bomo zavedali tujih svojih, ne pa tujih interesov."

Tako piše, komur so koristili njegovega naroda v resnici pri srcu in ki misli s svojo glavo, ne pa s teletypom tujih propagandnih masin!

Ker že citiram iz "Demokracije," naj še omenim, da je to po moji sodbi najboljši slovenski list, kar jih izhaja tam preko — ne samo zato, ker nasprotuje Titovemu režimu, temveč tudi zato, ker je izvrstno urejevan, izredno zanimiv in poučen in objektivno in pošten, do mozga slovenski in v čisti slovensčini pisan list, kakršnega danes ne najdete v vsi Sloveniji z lučjo o belem dnevu. "Demokracija" je neustrašna borilnica za pravice tržaških Slovencev, iskrena zagovornica slovenske skupnosti, nekompromisna nasprotnica komunizma in fašizma in verno ogledalo našega življa v Trstu in na Primorskem vobče. Izredno poučni so tudi zgodovinski spisi o tržaškem ozemlju in narodnostnem vprašanju, o Koroški itd. Jaz ga čitam šele nekaj mesecev, vendar bi ga zdaj nerad popuščal, čeprav sem doma z Gorjanskega in poznam Trst (in ostalo Primorsko) le iz opisov in slik. List izhaja tedensko in stane sto lir na mesec. Koliko to znese v naši valuti ne vem, toda gotovo ne dosti več kot par dolarjev na leto. Kdor se zanima za naš življ v Trstu in na Primorskem, naj piše na naslov: Uprava Demokracije, via S. Anastasio 1-c, Free Territory of Trieste. Jaz mu garantiram, da mu ne bo žal.

Oktoberka "Svobodna Beseda" piše:

"Pred kratkim je bil v Budimpešti nov komunistični proces. Glavni obtoženec je bil bivši komunistični notranji minister Rajk, ki se je navdušeno obtožil — po vzledu kardinala Mindszentija in drugih neštetihi — da se je s Titom in Amerikani vred zarotil proti ogrski 'ljudski demokraciji'. Titovci v Jugoslaviji in Ameriki, ki so verjeli, kar je kardinal 'izpovedal' in kar so nešteti obtoženci v Jugoslaviji 'izpovedali' in 'priznali' — so to pot preoblekli srajco in niso verjeli, kar je Rajk 'izpovedal.' Ali se jim je posvetilo?"

Ne, nič se jim ni posvetilo in tudi izpreobrnilo se niso. Ampak rajni Laszlo Rajk ni bil — katoliški kardinal ali škof. Zato.

"What next? — v taboru naših sopotnikov," se vprašuje Svob. Beseda. "Kaj in koga bodo jutri prekleli, kogar so še včeraj povzdigovali v deveta nebesa?"

"Zdaj nimajo več kaj prebrati," meni sosed Miha. "Tito je njihov zadnji triumf. Z njim plavajo in utonejo. Kadar on oplete, potem jim ne bo kazalo drugega kot štrik za vrat. In možaki to vedo."

Se bo Tone Garden vhtel svoj žurnalistični kramp za Titovo stvar, še bodo bevskali za titiča razni "bojsi iz Klivlonta." Priznanje svojih lastnih zmot in priznanje splošnega bankrota zahteva kremenit značaj, poštenje in močnost. A te robe nema kod tovariša suputnika.

Iz pisma starokrajskega izobraženca:

"Pisatelja Adamiča Vi gotovo poznate, če ne drugače po njegovem pisateljskem in novinarskem delu. Možno je že ponovno pisal in mi poslal skoro vse svoje knjige, le 'Dynamite' in 'What's Your Name' še nimam. Ob prihodu v Jugoslavijo sem ga — kot zahteva vljudnost — pismeno pozdravil in mu želel dobrodoščilo. Možno se mi je zahvalil in odgovoril, da ga bo veselilo, ako se srečava. Lojze, da pa vzlic temu nisem doslej imel prilike srečati, kajti tu mu sestavljajo time-tables and the list of interviews taki prolektari, ki se vozijo okrog v elegantnih limozinah na državne stroške, medtem ko si mi belimo glave, s čim napolniti želodec in kako se obleči in obuti, ko so cene na takozvanem prostem trgu nedosegljive, tako imenovanih pik pa nimamo. Ker Lojze tudi ne živi a la carte, temveč ima predpisano menu, dvomim, da bo opazil ali občutil takšne neveselosti."

Ce jih je opazil — ko mu jih kot Titovemu dragemu gostu ni bilo treba občutiti na lastni koži — prav gotovo ne bo o tem pisal, ker Tito po vsem videzu ni bil tako nepreviden kakor pokojni kralj Aleksander, ki mu ni dal nobene stvari za spomin ter si s tem nakopal njegovo dosmrtno zamer. (Kdor mi ne verjame, naj prebere zadnje poglavje njegove knjige "The Native's Return," s katerim se je pokojnemu kralju na svojški način oddolžil za izkazano gostoljubnost. Tisto poglavje kaže Adamiča (Ademika) kot častihlepnega, samoljubnega, nehvaležnega in maščevalnega človeka. Kar pri tem največ šteje, je pa to, da je ta portret naslikal — on sam s svo-

jim lastnim peresom!)

Amerika ni le mešanica, zlitina vseh narodnosti sveta, temveč tudi jezikov. Tudi slovenski izrazi včasih zaidejo v amerikanščino, na primer mišmaš. Prvič sem naletel na ta naš izraz v ameriški rabi za časa zadnje republikanske predsedniške konvencije, ko me je pozdravil v tisknem govoru republikanske kongresnice Clare Booth Luce. Drugič pa sem naletel nanj pred nekaj dnevi v clevelandškem Plain Dealerju v članku Phil. W. Porterja. (Amerikanci pišejo mišmash.) Kaže, da se je ta naša sponoskaj že pri- lično uveljavila med ameriški- mi pisarji, kajti opazil sem jo tudi že v večjih revijah.

("Saj pravim," pripominja sosed Miha s precejšnjim ponosom, "Slovenci smo ga pa res tiči! Se Amerikanci prihajajo k nam na posodo po besede, čeprav vaga njihov Webster dvajset funtov in vsebuje več kot pol milijona besed! Krščenduš, pa naj še kdo reče, da je slovenščina od muh! Saj bi Amerikanci brez nas še mišmaša ne imeli!")

Zadnjič sem navedel mnenje "Svobodne Besede" o dr. Topalovičevem gledanju na Titovo kolobocijo in pripomnil: "Tako se ovori!" Ampak moj kratki komentar se je s klica- jem vred neke v tiskarni izgubil. Pa si pomagaj, če si moreš!

Prihodnji tork 8. nov. bo mo šli spet na voliče ter se s svinčnikom v roki spravili nad glasovnico. Po mojem mnenju zasluži predlog za podaljšanje službene dobe župana in mestnih odbornikov na štiri leta odločilo "Niks!" a predlog za spremembo glasovnice, ki določa odpravo "straight tick- eta" pa križec pred "Yes." Burke seveda ostane naš župan za nadaljnji dve leti, naš mestni oče pa Ed. Kovačič, ki je tak koncilman, da ga ne naj- dete boljšega v treh farah. (Jaz govorim za našo, to je 23. vardo. Važno je tudi, da voliči odobre predlog za okrajno ustavno komisijo (County Charter Commission) in izberejo petnajst članov v to komisijo. Med kandidati boste našli tudi ime James Debevec. Dajte mu svoj glas, ne kot uredniku A.D., temveč kot zastopniku slovenskega ži- vlja v Clevelandu. Pomnite, da več glasov ko mu damo, bolj se bomo postavili. Veliko šte- vilno glasov za slovenskega kandidata bo namreč dokaz, da smo Slovenci inteligentni dr- žavljeni in da se živo zanima- mo za vprašanje krajevne samouprave. Pika.

Urednik Glasu SDZ Tone Sa- bec očitno še vedno verja- me, da je mogoča stvarna in poštena polemika z amoralni- mi šarlatani in absolutni ko- munističnih šol. Ampak sta- vim, da se bo navsezadnje tu- di njemu posvetilo v glavi, da je nemogoče na tak način ar- gumentirati z ljudmi, katerih vzgoja sloni na načelu, da sta resnica in poštenje buržvazni slabosti, a laž in prevarant- stvo proletarski kreposti. "In da je edini jezik, ki ga razu- mejo in respektirajo," pripo- minja sosed Miha, "bet ali gor- jača, kadar zapoje po butici!"

Kod pa se potepa Gašper Osat, Tone, da ga ni več na spregled? Njemu daj čez to komunistično žlahto! On se bolj razume na takšne tiče in ve, kje jih je treba stisniti, da zaboli. Peter Kopriva.

Napredek mesta Euclid

Euclid, O. — Sedanja mest- na administracija pod vodst- vom župana Kenneth J. Simsa si veliko prizadeva za napre-

ČE VERJAMETE AL PA NE

Zjutraj smo se pripeljali v Chicago. Zbežali so nas iz vlaka in meni je nek sprevod- nik z veliko težavo dopovedal, da moram sesti na voz pred kolodvorom, ki me bo odpeljal na drug kolodvor, kjer bom dobil vlak za Cleveland. V ti- stem drenju na čikaškem ko- lodvoru sem bil prepričan, da me bodo zmastili in da živ ne bom prišel vñ. Na sodni dan ne bo takega pehanja na des- no in na levo, kakor je bilo na kolodvoru v Chicagu. Kar no- silo so me sem in tje, mene in moj kuferček. Ako se ne bi midva tako krčevito držala drug drugega, bi šla kmalu vsak svojo pot in se ne bi več videla na tem svetu.

Pa je bilo zopet rečeno, da Bog Kranjca ne zapusti in ga je tudi tukaj krepko držal za

dek mesta Euclid. Zadnje ča- se opažamo veliko aktivnost pri izboljšanju cest, napeljavi boljše razsvetljave, graditev novih igrišč, izboljšanje javnih parkov, boljše potrežbo v transportaciji, graditev novih trgovskih centrov, nasadi dre- vja ob cestah in graditev nove industrije ter apartment hiš.

Zadnjič sem se ustavil v me- stni hiši, da nekoliko pozvem o načrtu, ki je pripravljen in kateri se delno že izvršuje na 54 akerskem zemljišču okrog mestne hiše. Župan Sims in njegov direktor javne potrež- be, Mr. Mike Spino, sta mi v podrobnostih pokazala ves do- doči program, ki se ima izvrši- ti na tem ozemlju. Kadar bo ta načrt izpeljan in dokončan, bo mesto Euclid lastovalo naj- modernejša igrišča vseh šport- nih panog v državi Ohio, če ne celo več, kakor v marsikate- rem milijonskem mestu. Že- držav. Povedala sta mi tudi o nekem novem parku ob je- zeru Erie, kopališče ob 222. u- lici in Euclid Ave., preureditev igrišča med Chardon Rd. in Euclid Ave., in mnogo drugih aktivnosti bo imelo prihodnje leto slediti.

Nova višja šola v sredini slo- venske naselbine, 222. cesta in Tracy Ave., je nekaj izredno lepega in modernega. Šola je notranje opremljena z vso mo- derno tehniko, katero je dobi- ti le v izredno popularnih in najboljših šolah. Naši otro- ci bodo dobili v tej šoli odlično izobrazbo.

Ko bo dokončano delo in preurejeno zemljišče za špor- te aktivnosti pri mestni hiši, katero neposredno mej ob ze- mljišče novo zgrajene višje šole, bo dotična okolica nekaj iz- redno lepega in v ponos vsa- kega meščana mesta Euclid.

V očigled zgornjega bi bila za mesto Euclid storjena kar- dinalna napaka, če bi se sredi- tem javnih del in velikih pro- jektov spremenila mestna ad- ministracija in se izročila v ro- ke novincev, ki nimajo niti najmanjšega pojma, kako ve- like načrte uresničiti in jih praktično izvesti. Če smo že ravno sedanji administraciji zaupali, da to zasnuje, dajmo ji še čas in priliko, da uspešno započetelo delo tudi v bodočih dveh letih dovrši. Če le malo trezno mislimo, potisnimo na stran vse morebitne politične mahinacije, da bomo ostali tu- di v bodoče strankino poveza- ni in skupno rešili naše gospo- darsko stališče izven politične- ga opredeljenja pri mestni ur- pravi. Poštenost in dobro go- spodarstvo je prvi pogoj za naš lastni obstanek.

Volimo v tork 8. novem- bra župana KENNETH J. SIM- SA in njegovo COALITION PARTY.

Joško Penko, Euclid, O.

kravatele, da ni utonil v vrve- žu. Precej upehana, toda ce- lih udov sva se s kovčgom iz- motala iz vrveža in srečno sem našel voz, ki nas je prepeljal na drugo postajo. Križ bo- žji, le kam se vsakemu tako mudi, sem premišljal, ko sem si brisal potno čelo ter se na vso moč srečnega počutil, da sem še živ in zdrav. Naj pri- dejo ali odhajajo, na kolodvo- ru ljudje hite kot blazni. Ka- kor da bi se vsak bal, da se bo doma prismočila večerja. Zelo malo jih je, ki bi prišli predčasno na kolodvor. Vsak jo prilomasti v zadnjem tre- nutku, komaj da še vjame vlak in takrat mu je vse napoti, da odrija od sebe, peha, se poga- nja v največjo gnečo, ki se mo- ra razkleniti in mu napravi prehod, prav njemu, kakopak.

Čudno, ampak resnično je, da ljudje tako radi zamudijo mašo ali pa vlak. Bognečaj, da bi v cerkvi sedeli samo pet minut in čakali na mašo. Ali pa da bi sedeli v čakalnici na kolodvoru par minut pred od- hodom vlaka. Absolutno proč vržen čas, pravijo. Veste, ta- ko pride.

Zunaj kolodvora sem šele spoznal po hišah naokrog, da sem tukaj že nekoč bil. Aha, klobaso sem zapislil. Ko sem se vozil v Kanado, smo tukaj dobili vlak, ki nas je odpeljal naravnost proti severu v Ka- nado, zdaj sem se pripeljal na- zaj pa od zapada, to se pravi severozapada. Glej, kako se ta svet vrti, Japček, sem si mi- silil. V dobrih štirih mesecih sem prebrodil skoro polovico Amerike in Kanade. Sem že zakej, bi rekel, ki si upam ta- ko daleč, pa ki še jezika ne znam, da bi si kupil za en groš kruha. Korajža velja, so re- kli na Meniški, kadar so be- žali pred Cerklani.

Od samega hudiča je veli- ka ta dežela, sem si priznal, kaj so mi pokazali vlak, kateri naj bi me potegnil do Cleve- landa, moje zadnje pribežali- šče. Saj se vozim in vozim, pa je ni ne konca ne kraja. Me- ni se zdi, da je prevelika in prenerodna. Naj se pastirjem zgubi živina v takih krajih, saj je nikoli več ne najdejo. Še na meniševski gmajni smo imeli križe in težave, če je katera zašla v Mingah v cerkniško gmajno, predno smo jo našli, ali pa ona nas. Če je imela zvonec, je že še šlo. Drugače je mataforila in blodila toliko časa, da jo je našel cerkniški vrdjan in treba je bilo plačati kazen, če smo hoteli čado na- zaj.

Vlak je potegnil in odpe- ljali smo se proti Clevelandu. Sprevodnik mi je vzel še zadnji kosček mojega dolgega voz- nega listka. Zdaj nisem imel ničesar več v roki, da bi se iz- kazal, ako bi hotel kdo vedeti, kako in kaj. V starem kra- ju so nam vozne listke prešči- pali, nato nam jih pa vrnil, da smo jih oddali pri odhodu iz kolodvora. Pa še jako na- tančno je bilo in če nisi imel voznega listka, si bil v stiski z izgovori.

Torej zdaj se vozimo proti Clevelandu! Kar nekam pri- jetno mi je bilo pri sreč ob tej misli. Saj bom zopet videl do- mače ljudi in bližal našo prele- po meniševsko narečje. Zad- njič sem slišal slovensko be- sedo na kolodvoru v Chicagu, ko sva se ločila s prijateljem z Vrhniko, s katerim sva se vozila skupaj iz Trsta. Potem pa nič več. Samo takrat, ka- dar me je kaj vjezilo, sem v hu- di jezi in naglici naglas izrekel kakšno hudo besedo v sloven- ščini. Zijali bodo moji vrstni- ki: Tonkov Lojze, Znidarjev Jakob, Kraljev Janez, Vid- marjev France, Zogarjev To- ne, Mežnarjev Jože in drugi številni, ko me bodo zagledali iz oči v oči. Saj vem, da bodo vzklicali lepo po naše: "I glej- ga no, hudiča, kaj si tudi ti tu- kaj!"

ZBEGANO GNEZDO

POVEST

CVETA STOJANOVA

Deseti dan, odkar je Matej živel z doma, je Agata vsa nemirna. Trudila se je, da bi se vdala delu, pa ga je odlašala, si poiskala drugega in puščala še to vnevar. Ko sta otroka odšla z Maro na sprej, hod, je Agata stopila k oknu in se naslonila s čelom na stipo. Čakala je Mateja, čeprav je vedela, da je v tem času v šoli. Čakala ga je in vedela, da mora priti in da bo prišel. Poslušala je valovanje cestnega ropota, prisluškovala, ali se ni v stanovanju nekaj zganilo, prisluhnila zdaj in zdaj z napetim pričakovanjem, celo sapo je zadrževala, pa je slišala le močne udarce svojega srca in tiktakanje ure. Zadrževala je bolj legla kakor sedla na zofa in se zagledala v uro. Ob njej se je spomnila svoje matere in svoje doma. Zaživela sta pred njo kakor živa. Agata je ljubila to srebrno uro, ki se je lesketala. Ljubila je venec srebrnih vrtnic, ki jo je obkrožal, ljubila glas njenega tiktakanja in njen obraz, ki se je spreminjal, kakor se je spreminjala lega kazalca.

Kolikokrat se je Agata, ko je bila še pri materi, pripravila s to uro. Koliko njenega joka je bila kriva ta ura, ko je bil odmerjen na njej čas učenja! Koliko Silvestrovih večerov je bilo, ko je ura vsem voščila novo leto! In zdaj je ura z Agato čakala Mateja in ji govori: "Gledala sem tvojo mater, kakor gledam tebe. Gledala sem njeno mladost. Gledala sem njeno lepoto. In imela časa, da bi videla svojo lepoto, ki je bila lepša od tvoje; vide-la je le delo. Vsa drobna in nežna je iskala v svojem možu, tvojemu očetu, njegovih želja, da mu jih izpolni. Možu je bila kakor del njega, in če je ni bilo ob njem, ko je bil doma, se mu je zdelo, da ne vidi prav, da ne sliši prav, da ne zna jesti prav, da jed ni v redu, da so časopisne črke vse zabrisane, skratka čuti, da ni cel, če ni bilo nje ob njegovi strani. In če se je zgodilo kaj neprijetnega; da je bil slabe volje, siten in celo krivičen, je iskala mati vzrok vsega tega v sebi. Njen mož je imel seveda napake, majhne in tudi nekaj hudih. Tvoja mati je te napake še bolj ljubila kakor vrline, ker so bile potrebne še večje ljubezni. Vrine je ljubila kot njegova žena, napake s čustvom materinske ljubezni. In kako se imenuje tvoja ljubezen do Mateja, Agata?"

Agata so teklo po licu mirne, tople solze. Pretresno je poslušala svojo vest, da bi bila slišala, da je v sobo po prstih stopil Matej. Ko se je obrnila, je Matej videl, da joče. To pot je bil odločil suknjo in tako vstopil. Obráz mu je sijal od zadovoljstva; v rokah je držal krasno škaflo, polno sladkorkov.

Ko ga je Agata tako zagle-

dala, je šla z roko hitro preko solz in se zasmejala: "Matej! Čakala sem te in sem te klicala."

"In jaz sem te slišal in sem prišel," je pesniško dostavil Matej. "Veš, Agata, res pa je tako, da me je tvoj večerajnji klic spremljal skozi ves večer in danes vse dopoldne in me izvalil, da sem ti tole prinesel." Sklonil se je k Agati, odprl krasen pokrov in pred Agato so se zasmejali in vabili sladkorki, srebrni in zlati, beli, svetlomodri in svetlorožnati, vsak v svoji posteljici.

"Daj, vzemi, Agata, od Mateja, ki si ga klicala in čakala," je dejal nežno Agati.

Se so ji pritekle zadržane solze, hotela jih je obrisati, pa ji je Matej izvil robc iz rok in jih obrisal. Ponovil je: "Daj jih obrisal. Ponovljaj: 'Daj Agata, vzemi in jej'."

"V spravo, da ostaneš, vzemem!"

"Ne v spravo, ne da ostane. Vzemi od mene!" je poudaril Matej.

Agata je razumela tisto moško čustvo do ženske, ki ljubi v ženski upor, ki mu daje slast, premagati ga, zlomiti, ukrotiti, da potem noče biti le ljubljena, temveč da prosí ljubezni.

Pustila je, da gleda njen boj, da se naslaja nad njenim omahovanjem, da čaka, ker ve, da se je v njej že izvršilo, kar pričakuje. Potem je vzela in jedla, vmes so ji tekale solze; ponos je prešel iz nje v njega.

Položil je škaflo na mizo, prisedel in objel Agato. Pustila, še več, zasopetala je: "Stisni me k sebi, bolj, še bolj!"

"In zdaj mi ni treba pohištva in imam denar," je nenadoma vzkliknil Matej.

"Kakšen denar?" se je prestrašila Agata.

"Vzel sem posojilo za pohištvo, ko mi ga nisi hotela dati; danes sem dobil denar in prihitel bogat k tebi. Pa ti ga ne dam!" se je nagajivo smejal. Vzel je listnico in izsul devet tisočakov. Agata je s skrbjo gledala to prešerno veselje.

"In kaj, boš s tem denarjem? Ali boš priložil k zidanju?"

"Ne! Jutri priskrbim potne liste, drugi teden, za veliko noč, odpotujeva v Italijo. Je prav, Agata?" Agata je vedela, da lahko seže le po dvojem: ukloniti se ali razbiti družino. Rekla je čisto tiho: "Prav, Matej."

Pogledal jo je z viška samozavesti, poskočil na noge, se na peti zavrtel in obstal. Otroka, ki sta prišla in jima je Nežka šepnila, da je v sobi očka, sta hrupno pridvela: "Očka, očka!" in se ga oklenila okoli nog. Zunaj je zazvonilo pol dne.

6.

Mesto je še spalo, ko sta šla Agata in Matej proti kolodvoru. Nikdar se ni Agata prepustila otrok drugim v varstvo, zato se ni mogla veseliti in ji je bilo pusto. In kakor je bilo v njej sami, tako so se ji zdele puste ulice in hiše. Z Matejem nista nič govorila. Kolodvor, ki ne pozna počitka, je sprejemal in oddajal vlake; ljudje so vstopali in izstopali, bolj mrtvo podnevi, ko vse živi in vsaka stvar oddaja svoj glas dnevu. Vstopila sta brez besed in vlak se je premaknil. Agata si je prižgala cigareto, Matej se je zagledal v časopis. Agata je zaprla oči in je bila doma pri otrocih. Ko je bila ura sedem, ju je videla vstajati; potem ju je videla pri igri z Maro in šla za njima na sprehod. Tedaj se je vlak ustavil in Matej je spregovoril prve besede: Agata.

Za hip smo šli pogledat v Kanado

(Nadaljevanje)

"Poslušajte me, ljudje," sem rekel sopotnikom, s katerimi sem se vozil proti Niagarskim slapovom, "da vam povem, kakšno je bilo nekoč, ko si nismo upali domov v Zed. države iz Kanade. Prenočevali smo v St. Catherine's in v nedeljo zjutraj smo imeli najprej doživetje zajtrka..."

"Kako to misliš: doživetje?" me je naglo presekala Mica v veliko zabavo našemu malemu ki je kar požiral atove besede.

Listnica uredništva

Dopisniku v Toronto!—

Poslali ste nam dvojce dopisov. Oprostite, ne moremo jih priobčiti, ker bi nas vzelo predolgo časa, da bi mogli razbrati Vašo pisavo, če bi jo sploh mogli. Pišite razločno, najbolje na pisalni stroj in samo na eno stran papirja. Pozdravi! — Ured.

"Ti že dobro veš, kaj mislim s tem," sem jo lepo potolažil, "lačen nisem vstal od mize, na to se lahko zaneses. No in potem smo šli k maši in po maši smo imeli nekoliko malce, da ne bi šli s praznimi želodci nazaj v Ameriko in smo se odpeljali nazaj proti Niagarskim sla-

NAZNANILO KANADSKIM SLOVENCEM!

Vsem našim naročnikom po širni Kanadi naznanjamo da je blagovolila prevzeti zastopstvo za Ameriško Domovino naša odlična Slovenka, gđ. Anica Dolenc.

Kanadski naročniki, novi in stari, naj torej pošljijo naročnino za Ameriško Domovino na njen naslov. Dopolne, premembe naslovov pa še nadalje na upravo Ameriške Domovine, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio, USA.

Za vse informacije in nasvete, naj bi gledali lista ali kaj drugega se rojaki v Kanadi lahko obrnejo na gđ. Dolenc. Njen naslov je:

MISS ANICA DOLENC

Ontario Hospital, 1007 Lakeshore Road
New Toronto, Ontario, Canada

Šliše na pisalni stroj. — Slikar Josef Abel, star 34 let, uporablja celo pisalni stroj za slikanje ali izdelavo portretov. Deset let po šest ur na dan se je vadil, da je dosegel svoj cilj. Na sliki vidimo nekaj portretov znanih nemških in ameriških filmskih zvezd, ki jih je napravil na pisalni stroj.

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

Naročnikom v Kanadi!

Knjigo "Črna maša" lahko naročite pri Miss Anici Dolenc, 1007 Lakeshore Rd., New Toronto, Ontario.

pa ni v dveh minutah nobene- ga ognja ali dima več v njem."

"Dobro si povedal, Italijanom!" me pohvali naš mali, ki si ni mogel predstavljati, da bi mogel kaj takega izreči kdo drugi kot njegov oboževani oče, ki je glavni junak vse njegove domišljije.

"Saj ni naš ata tako rekel," je naglo popravila Mica. Grdo sem jo pogledal, ker mi ne dovoli vsaj malo junaštva. Mojega pogleda ni videla, ker je gledala skozi okno na drugi strani avtomobila. Menda je kaj takega pričakovala od mene, zato si ni upala zijati vame iz oči v oči.

"Naj povem naprej o našem potovanju," sem nadaljeval. — Od nas štirih je bil še najbližje slapovom takrat prednji kamelec avta, vsi štirje pasažirji smo pa ostali na sedežih, eden s tem izgovorom, drugi z drugim. Najbolj tehtnega nam je podal Mr. Jim Šepic, ki je rekel, da se mu rado v glavi žvrti, če gleda v vodo. Kaj si bodo mislili slapovi od nas, ki se nam ne zdi vredno niti stopiti do ograje in pljuniti dol v vrtnice?

Pognal sem naprej in po kratki vožnji ob reki smo se pripeljali do mostu, kjer je treba iti čez mejo v Zed. državo. Kakih pet korakov od carinske postaje omeni doktor Jim: "Saj menda ne vozimo nič nepostavnega s seboj? — Dajte, da nas ne bodo blajtarji objedali. Je morda kakšna steklenica v območju našega avtomobila?"

"Za eno jaz vem, da je, če se ni že kdo nad njo pregrešil," omeni Jim, ki se je za take stvari izkazal vedno zelo vestnega, dokler je bila kakšna kapljica med provijantom. "Da je," se je začudil naš vrhovni poveljnik, doktor Jim. "Ako je res, potem moramo nekaj napraviti z njo, predno pridemo do obmenjene straže. Jack, obrni avto!" Obrnil sem avto in doktor je ukazal Mr.

Šepicu: "Jim, na dan s flašo." In Mr. Šepic je ubogal, nakar smo začeli tipati steklenico, da je dajala iz sebe, kolikor naglo je mogla. Vozil sem po ulicah mesta Niagara toliko časa, da smo udušili vse, kar je imela steklenica v sebi. Potem so mi pa fantje dovolili, da sem zavozil nazaj na most. Blajtarji so nas vprašali, če imamo s seboj kaj prepovedanega. Doktor Jim se je potkal po shrambi za jedila in pi-jako in rekel: "Samo to, gos-podje, kar je tukaj, samo to." Cariniki so se smejali ter nas pustili v Zed. državo, kjer je takrat vladala še suša za take žlahtne stvari. Tako posili nis-mo še nikoli pili, vam rečem. Toliko smo bili pa vseeno gos-podarski, da polne steklenice nismo hoteli zavreči, kazni od prepovedane pijače nismo hoteli plačati in tako ni kazalo drugega, kot da smo jo v vsej naglici spravili s poti. Hudo je bilo, vam rečem."

"Aha," je pripomnila naša poredna Mica. Jimmy ni pa rekel nič. Menda v svoji mladosti ni mogel zapopasti vse veličine mojega pripovedovanja o skrivnostni steklenici.

Matjaževa vojska

(Poročilo iz Slovenije)

V votlini pod Pečo se je prebudil kralj Matjaž in pogledal okrog sebe. Tudi množica njegovih zvestih vojščakov se je pričela gibati in dvigati glave. "Ali je že čas?" so vpraševali drug za drugim.

Matjaž si je pogladil dolgo brado. Trikrat mu je že pri-rastla okrog široke kammate mize — znamenje, da mora vstati njegova vojska, kakor pripoveduje legenda. Zbudilo ga je skrivnostno povelje: — "Vtani in udari! Sila je priki-pela do vrhunca. Dovolj je krivice, ljudstvo ne more več nositi gorja; zopet se mora vr-niti ljubezen in zmagati pravi-ca. Prava svoboda mora zagospodovati!"

Junaki so se pričeli zbirati in osrčevati. "Otresimo se o-kov, razbijmo verige suženjstva, boj komunizmu!" Množice naraščajo, odpor se veča od dneva do dneva. Slovenci, Hrvatje, Srbi in Muslimani so si segli v roko; domobranci, čet-niki, pa tudi bivši partizani so se združili v boju proti edine-mu sovražniku — komunizmu. Zedinili so se v osvobodilnem delu, zbirajo podatke in obveščajajo ljudi, kd jim je nevaren in koliko so jih že za vedno "ukrotili." Časopis "Matjažev glas" je njih glasilo, ki je do-bro urejevano in zelo razširje-no. Letakov s krepko vsebino proti Titu kar mrgoli po ces-tah, OZNA pa voja za raznašaleci in besni, ker jih ne more izslediti.

Matjaževa vojska je razvila po vsej Sloveniji živahno delo-vanje in povzroča Titovim be-ričem resne preglavice. Opre-mljena je z modernim orožjem preskrbljena z obleko in zalo-žena s hrano. Prebivalstvo jo navdušeno pozdravlja. Delo ji je olajšano, ker so Titove toipe zaposlene na jugu v spopadih s kominformo. O njenem ju-nakem kretanju bomo še po-ročali. Vsi, ki ljubimo domo-vino in sovražimo kleti komu-nizem, ji želimo obilo blago-slova in trajnega uspeha pri začetem delu.

Pomagaite Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

Jugoslavija obljublja po-seben mir z Grčijo

Lake Success. — Jugoslovanska delegacija je sporočila Zve-zo Narodov, da bi bila pripravljena podpisati poseben separaten mir z Grčijo, se se ne doseže sporazum z Bolgarijo in Albani-jo in bi separaten mir mogel vo-diti k pomirjenju balkanskega položaja.

— Narodni gozdovi v državi Montani zavzemajo 16 milijonov akrov površine.

MALI OGLASI

Zelo lepa prilika

V East Lake Village je na-prodaj 2 akra zemljišča. Ravno tam je naprdoaj 3/4 akra zemlje, hiša 5 sob in 4 sob hiša.

Za pojasnilo vprašajte pri lastniku po 6 uri zvečer ali ves dan v soboto in nedeljo. Prostor je vzhodno od Lakeland Blvd. in severno od E. 367. St.

Sam Succurovich

Willoughby, Ohio

(216)

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike
Sopke in cvetlice lahko
brzovjavimo na vse kraje
Andy, Albin in Fred Thomas
(Tome), lastniki
15800 Waterloo Rd.—IV 3200

Mi pripravimo

ZDRAVILA

za Evropo

MANDEL DRUG

15702 Waterloo Rd.

Cleveland 10, Ohio

ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnina vseh vrst za
vaše domove, avtomobile
in pohištvo.

IVanhoe 4221

18116 NEFF ROAD

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI DRA-
GE SOPROGE LJUBLJENE MA-
TERE IN STARE MATERE.

Josephine Ausec

ki je zaspala v Gospodu dne

1. novembra 1947.

Dve leti že je minilo,
odkar Vas med nami več ni,
a boja volja je tako bila,
da zdaj ste tam nad zvezdami.

Gladko spite v tistem grobu
v kraju tihga mira,
a duša naj plačilo vživa
tam pri ljubemu Bogu.

Zaljubljeni ostali:

JOSEPH AVSEC, soprog;
ANNA ZAKRAJSEK, hči;
FRANK ZAKRAJSEK, zet;
ter VNUKI in VNUKINJE.

Cleveland, O. 1. novembra 1949.

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

Don't feel bad and look your best when you take a little extra Vitamin. It's the only way to make the difference between a good and a bad day.

It's a package of daily, One-A-Day (Vitamin) Multiple Vitamins. Take one capsule every day for daily days. If you are not satisfied your doctor will refund your money. Be sure to get One-A-Day (Vitamin) Multiple Vitamins. The best that the world has.

ONE A DAY

WATER VITAMIN CAPSULES
KING LABORATORIES, INC.
Salem, Indiana

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Henrijeta je nekemu vojaku, čisto mlademu še, ki je imel ramo prestreljeno, pomagala slačiti plašč; vojak je kričal od bolečine. Pri tem je zapazila številko njegovega polka. "Saj vi ste iz 106 polka! Pa ne morda Beaudouinove kompanije?"

Ne, bil je iz Ravaudove; vseeno pa je poznal korporala Jeana Macquarta in zdelo se mu je, da more reči, da njegov oddelek še ni prišel v ogenj. In to tako negotovo izvestje je bilo mladi ženi dovolj, da se je razveselila: brat živi, in kadar objame moža, ki ka je pričakovala še vedno, od minute do minute, ji odleže popolnoma.

V tem trenutku pa je Henrijeta dvignila glavo in odrevenela, ko je zagledala nekaj korakov od sebe sredi gruče ljudi Delaherche-a, pripovedujočega o strašnih nevarnostih, ki so mu pretile od Bazeilles-a do Sedana. Kako je prišel smrkaj? Ni ga videla vstopiti.

"In mojega moža ni z vami?" Delaherche pa, ki sta ga mati in žena vljudo izpraševali, se nikakor ni podvil.

"Počakajte, takoj." Nato je zopet povzel svojo pripoved:

"Od Bazeilles-a do Balana bi bil lahko dvajsetkrat ustrelen. Toča ne, cel orkan krogelj in granat... In srečal sem tudi cesarja; o, zelo hra-

ber je... Od Balana do tod sem pa tek..."

Henrijeta ga je zgrabila za roko.

"Kje je moj mož?" "Weiss? No, tam je ostal, Weiss!"

"Kako tam?"

"Da, vzel je puško mrtvega vojaka, bije se."

"Bije se? Zakaj pa?"

"Oh, to je vročkrvnež! Za nobeno ceno ni hotel z menoj; nato sem ga seveda pustil."

Henrijeta ga je gledala s srepimi, širokimi očmi. Molk je nastopil. Nato je mirno storila svoj sklep:

"Dobro, jaz pojdem tja."

Tja da bi šla? Pa kako? Ali, to je nemogoče, to je blazno!

Delaherche je zopet govoril o kroglah in granatah, ki po-
metajo cesto. Gilberta jo je iz-
nova prijel za roke, da jo za-
drži, in tudi gospa Delaherche
se je trudila in ji dopovedovala
brezumno predrznost njenega
namena. Ona pa je odgovarja-
la s svojim preprostim obra-
zom:

"Ne, vse je zaman, jaz poj-
dem tja."

Stanovitno je vztrajala pri
svojih besedah in je sprejela
le črni čipkasti šal, ki ga je
imela Gilberta na glavi. V na-
di, da jo še pregovori, je De-
laherche naposled dejal, da jo
hoče spremiti še do Balanskih
vrat. Takrat pa je sredi gne-
če, ki jo je povzročala naprava

lazareta, zapazil stražo, ne-
prestano stopajočo s kratkimi
koraki sem in tja pred voza-
no, kjer je bila zaklenjena bla-
gajna 7. armadnega zbora in
ob misli na njo ga je zgrabila
radovednost: le z enim pogle-
dom se je hotel prepričati, če
so milijoni še vedno na svojem
kraju. Henrijeta je bila že v
predvoru.

"Počakajte me vendar! Bog-
me, vi ste prav tako vročkrv-
ni, kakor vaš mož!"

Sicer pa se je pripeljal nov
ambulančni voz, in morala sta
ga pustiti mimo. Na njem —
bil je manjši in le na dve ko-
lesi — sta dva težko ranjena
ležala na ručah. Prvi, ki so
ga sneli z vso mogočo previd-
nostjo, je bil le še kepa krva-
vega mesa: ena roka mu je bi-
la zdravljena in bok razparan
od granatnega drobca. Drugi
je imel desno nogo razbito.

Bourroche ga je dal takoj po-
ložiti na voščeno platno svoje
žimnice in je sredi dirindaja la-
zaretnih slug in svojih pomo-
čnikov pričel operacijo. Gospa
Delaherche in Gilberta sta se-
deli ob trati ter navijali obve-
ze.

Zunaj je Delaherche dohitel
Henrijeto.

"Čujte, draga gospa Weis-
sova, saj vendar ne boste sto-
rili te brezumnosti... Kako
hočete dobiti Weissa — tam?
Morda ga sploh ni več tam, ne-
dvomno se je spravil preko po-
lja, da pride nazaj... Zago-
tavljam vas, da se Bazeilles-u
ni moči približati."

Toda ona ga ni poslušala,
stopila je hitreje in zavila v
Menilsko ulico, da dospe do Ba-
lanskih vrat. Bilo je okrog
devete ure; Sedan ni več poči-
val v temni jutranji grozi in v
pustem, po megli tavajočem
prebujenju. Moreče sonce je
ostro risalo oblike hiš, cestni

tlak je bil poln preplašene prenehoma podile štafete. Tvo-
množice, skozi katero so se ne-
rile so se skupine ljudi, vzla-

sti okrog nekaterih neoborože-
nih vojakov, ki so se že vračali,
nekateri lahko ranjeni, drugi v

nepopisnem nervoznem razbur-
jenju, krčeči in mahajoči z ro-
kami.

Prijazno vabilo!

Vsem, ki si želite dobrega razvedrila, izvrstne godbe,
dobre pijače in finega prigrizka—vse to dobite pri

MAROLTOVIH

na 1128 E. 71 St. in 1129 E. 68 St.

Telefon ENDicott 7500

Vsako soboto večer bo igrala izvrstna godba —
POLKA REVELERS — vmes pa se bo serviralo izbornen
prigrizek ter vsakovrstno pijačo in sicer likerji, vina in
pivo ter druge pijače.

Da boste izborno postreženi to vam jamčijo

Anton in Julija Marolt in sin Herman

PRIDITE IN SE PREPRICAJTE!

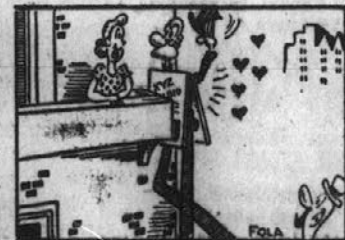
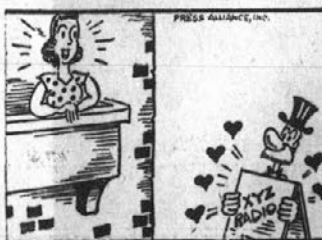

Za izboljšanje zidarske obrti. — Prva resnična izbolj-
šava v zidanju v zadnjih 500 letih je ta najnovejša iznajdba
za polaganje opeke, kot nam kaže Kitty McGlyn iz Hunt-
ington kolegija v Montgomery, Ala. Iznajla sta to napra-
vo inženirja Paul H. Sommers in John S. Hodgson. Ta
iznajdba, pravijo, bo zelo pripomogla pri zidanju cenejših
hiš.

V Angliji so znižali cene raznim potrebščinam. — S
padcem vrednosti angleškega denarja, so pričeli angleški
trgovci tudi zniževati cene raznim potrebščinam, da tako
pomagajo znižati življenske stroške, ki bi s padcem vred-
nosti njih denarja lahko silno narastli.

G. WHISKERS

ZALOŽBA TRIGLAV OPOZARJA

na velezanimiv, napet izvorni roman iz sodobnega
življenja v slovenskih krajih

JUTRO BREZ SONCA

SPISAL IVAN JONTEZ

Roman, ki izide v nekaj tednih, bo vseboval
okrog 300 strani napetih prilog, ljubimkanja z
nevarnostjo in pogubo, ljubezni in romantike,
spletk in zalezovanja, vere in nevere,
obupa in upanja!

Pazite na naznanilo, kdaj bo nova knjiga na trgu!

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

članom KSKJ po 4% obrestil

nečlanom po 5% obrestil

na zemljišča in posestva

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na
glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

VOLITE DA SE NADALJUJE DOBRA VLADA V EUCLIDU

Izvolite ponovno župana
Kenneth J. SIMS
in vso koalicijsko-neodvisno listo

The Independent Candidates (COALITION)

MAYOR	X Kenneth J. Sims
SOLICITOR	
	X Paul H. Torbet
TREASURER	
	X Glenna H. Clark
PRES. OF COUNCIL	
	X Harry J. Knuth
COUNCIL—1st WARD	
	X Ralph V. Hill
COUNCIL—2nd WARD	
	X Anthony J. Lang
COUNCIL—3rd WARD	
	X Michael J. Boich
COUNCIL—4th WARD	
	X Howard B. Crawford
COUNCIL-AT-LARGE	
	X William F. Burns
	X Hugo H. Lux
	X John H. Ritter
CONSTABLE	
	X George F. Schafer
	X Frank A. Welling

Pomnite, da po sedanjih volivni postavi
mora biti napravljen križ (X) pred vsakim imenom